

РЕШЕНИЕ

№ 11

гр. Шумен , 22.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН, СЪСТАВ II в закрито заседание на двадесет и втори април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Азадухи О. Карагьозян
Членове: Теодора Е. Димитрова
Соня А. Стефанова

като разглежда докладваното от Азадухи О. Карагьозян Въззивно гражданско дело № 20213600500125 по описа за 2021 година

Производство по реда на 435 ал.1, т.1 от ГПК.

Делото е образувано по жалба с вх. № 1682/11.02.2021 г., депозирана от „Корнър сайт“ ЕООД, с адрес гр. Б., ул. ..., представлявано от Г.З.П. – Управител, срещу постановление от 25.01.2021 г., с изх. № 1339/04.02.2021 г. по ИД № 2020*0400695 на ЧСИ Р.Р., рег. № *, с район на действие – Шуменски окръжен съд, с която е прекратено принудителното изпълнение чрез способа публична продан на по ½ ид.части от посочените в постановлението недвижими имоти. Жалбоподателят – взыскател по изпълнителното дело счита, че постановлението е неправилно и незаконосъобразно. Излага, че с посоченото постановление ЧСИ отказва исканата от последния в Искането за образуване на изпълнително дело публична продан на същите недвижими имоти. Сочи, че чл.452 ГПК определял недействителност на разпореждания спрямо взыскатели и присъединени кредитори и затова ЧСИ присъединил към ИД всички изпълнителни дела към всички бивши собственици на тези имоти. ГПК не предвиждал предявяване на иск за недействителност на извършено от длъжника разпореждане с възбранен имот, тъй като с приемане на чл.451 – чл.453 ГПК е отпаднала необходимостта от предявяване на такъв иск. Уреденото действие на възбраната по отношение на длъжника - чл.451 ГПК и взыскателя чл.452 ГПК и по отношение та третите лица, чиито права не могат да бъде противопоставени на взыскателя, ако са придобити след възбраната. Възбраната се запазва в отношенията взыскател – длъжник възбраненото имущество в патримониума на длъжника и това имущество по отношение на взыскателите продължава да е на длъжника. Позовава се на ТР 4/2017 г. ОСГТК на ВКС.

Предвид изложеното моли съдът да отмени атакуваното постановление за прекратяване на принудителното изпълнение, чрез публична продажба на процесните имоти, да задължи ЧСИ да завърши процедурата по публична продажба, да възложи имотите на купувача и издаде постановление за възлагане, които да влязат в сила в деня на издаването им.

Депозирано е възражение по жалбата от ипотекарния кредитор „Обединена българска банка“ АД, представлявано от С.Г. и Т.М. – Изпълнителни директори, в което излага становище за нейната недопустимост, евентуално за нейната неоснователност.

Депозирано възражение от „Търговска банка Д“ АД, представлявано от Главен изпълнителен директор А.А. и изпълнителен директор М.Г., в което също излага становище за нейната недопустимост, а по същество неоснователност.

На основание чл. 436, ал. 3 от ГПК ЧСИ е изложил мотиви по отношение на обжалваното постановление като счита, че жалбата е неоснователна.

С оглед разпоредбата на чл. 436, вр. чл. 435, ал.1, т.1, предл. II от ГПК жалбата е подадена в срок, от вискателя по изпълнителното дело, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, съдът намира жалбата за неоснователна, поради следното:

Приложеното изп. д. № 2020*0400695 по описа на ЧСИ Р.Р., рег. № *, с район на действие – Шуменски окръжен съд е образувано по молба на „Корнър сайт“ ЕООД, с адрес на управление: гр. Б., ул. ..., представлявано от Г.З.П. - Управител срещу длъжника Т.И. Тотев въз основа на издаден изп. лист № 261063 от 15.10.2020 г. по ч.гр. д. № 6263/2020 г. на РС – Б., по силата на който длъжникът е осъден да заплати на вискателя сумата от 29000 лева – задължение по запис на заповед от 23.04.2020 год., ведно със законната лихва върху главницата от подаване на заявлението на 09.10.2020 год. до окончателното и изплащане, както и сумата от 580 лева, представляваща сторени по делото разноски.

Вискателят е поискал от съдебния изпълнител да наложи възбрана върху посочените в молбата недвижими имоти, находящи се в село Б., общ. К., да извърши опис и продажба на описаното имущество на длъжника.

Процесните имоти са придобити от длъжника по делото Т.И. чрез покупко-продажба от „Предел Импорт Експорт“ ООД представлявано от управителя Е.Н., видно от представения нот. акт за покупко-продажба на недвижим имот № 172, том II, рег.№3440, дело № 30682020 г. (л.20). В същия е посочено, че купувача придобива посочените имоти с вписаните вещни тежести: за УПИ –I 525,526,540- седем наложени възбрани, и учредени договорни ипотечи в полза на „Мепс“, вписана под дв.вх.№ 1417/23.06.2020 г.; в полза на „Ти Би Ай Банк“ вписана под дв.вх.№ 219/19.01.2016 г.; за УПИ V – 523,527- една наложена възбрана и договорна ипотека в полза на „Търговска банка Д“, вписана под дв.вх.№

2204/26.05.2014 г.; за УПИ II-501 две наложени възбрани и договорна ипотека в полза на „Сибанк“ с правопреемник „ОББ“ АД, вписана под дв.вх.№ 5624/03.12.2012 г. ; за УПИ II - 539- четири възбрани и една договорна ипотека в полза на „Сибанк“ с правопреемник „ОББ“ АД, вписана под дв.вх.№ 5624/03.12.2012 г.

На 11.11.2020 г. на длъжника по изпълнителното дело е връчена покана за доброволно изпълнение.

Наложена е възбрана върху посочените в молбата за образуване на изпълнителното дело недвижими имоти. Извършен е опис на недвижимите имоти (л. 131-л. 149 от ИД) и е насрочена публична продажба на $\frac{1}{2}$ ид.части от описаното имущество на длъжника, която да бъде проведена в периода 11.01.2021 год. – 11.02.2021 год.

На 07.01.2021 год. са депозираны искания за осуетяване на публична продажба от съпруга-недлъжник Ж. Д. И. вх. №№ 139,140, 141 и 142 с приложени платежни нареждания за равностойността на дела на съпруга-длъжник от всички възбранени недвижими имоти (л.338-л.347 от ИД).

С разпореждане изх. № 192/ 07.01.2021 год. е отменена насрочената за периода 11.01.2021 год. – 11.02.2021 год. публична продажба на $\frac{1}{2}$ ид.части от описаното имущество на длъжника.

На 21.12.2020 г. ЧСИ е обективирал в постановление констатацията си, че „Търговска банка Д“ не са кредитор по ИД, тъй като същото се води срещу длъжника Т.И., срещу когото банката няма вземане, а има такова от „Предел“ ООД, съгласно представено удостоверение.

С Постановление № 366/13.01.2021 год. ЧСИ е оставил без уважение искането на „ОББ“ АД да се извърши нова оценка на продаваните имоти, дал е указания на „Търговска банка Д“ АД и е отказал да възложи на осн. чл. 505, ал. 1 от ГПК на съпругата-недлъжник по $\frac{1}{2}$ ид.части от посочените в постановлението недвижими имоти. В мотивите на постановлението ЧСИ е изложил, че „ОББ“ също не се явява кредитор на Т.И. по делото. Посоченото постановление е обжалвано от вискателя и настоящ жалбоподател и е образувано в.гр.д.№ 108/2021 г. на ШОС.

С процесното Постановление от 25.01.2021 г., изх. № 1339/04.02.2021 г. ЧСИ е прекратил принудителното изпълнение по способа публична продажба на процесните имоти. Според съдебният изпълнител, на осн. чл.452, ал.2 ГПК се налага извод, че придобивната сделка на длъжника и съпругата му е недействителна, тъй като те не са придобили валидно имотите, те не са в имуществото на семейството и спрямо тях не може да се провежда валидно принудително изпълнение. Изложил е, че по отношение на имот под № 1 в постановлението, УПИ II – 501 има вписана възбрана от „Сибанк“ АД на 09.11.2017 г.; за имот под № 2, УПИ II- 539 има вписана възбрана от „Каргил България“ ЕООД на 30.11.2016

г. и на други последващи възбрани върху имота; за имот под № 3, УПИ I-525,526,540 има вписана възбрана от „Каргил България“ на 03.08.2016 г. и други последващи възбрани върху имота; за имот под № 4, УПИ – V523,527 има вписана възбрана за „Търговска банка Д“ на 10.04.2017 г. и други последващи възбрани върху имота.

С оглед така установената фактическа обстановка, настоящата инстанция достигна до следните правни изводи: Съгласно чл. 435, ал.1, т.1 от ГПК вискателят може да обжалва отказа на съдебния изпълнител да извърши исканото изпълнително действие.

Не се спори по делото, че процесните имоти са придобити от длъжника по настоящото изп. дело Т. М. И., от „Предел Импорт Експорт“ ООД, след като по отношение на тях са били вписани възбрани от други кредитори.

Възбраната е разпореждане на съдебния изпълнител, с което определена недвижима вещ на длъжника се предназначава за принудително удовлетворяване на вискателя, като се забранява на длъжника да се разпорежда с нея и тя се предава на длъжника или на трето лице, за да я пази, докато бъде продадена. Възбраната е тежест върху имота, но не е вещно право. Тя не дава право на предпочтително удовлетворяване, а обезпечава възможността за изпълнение върху възбранения недвижим имот. Действието ѝ е по-широко от това на ипотеката (чл.175 ЗЗД).

И в двете хипотези на налагане на възбрана (като обезпечителна мярка – чл.397, ал.1, т.1 ГПК или в хода на образувано производство по индивидуално принудително изпълнение – чл.451 и чл.452, ал.2 ГПК) тя цели да запази недвижимия имот на длъжника в неговия патримониум и да осигури ефективна реализация на установеното със сила на пресъдено нещо, изпълнителна сила или конститутивно действие имуществено правно на кредитора (вискател) чрез установената в чл.453 ГПК непротивопоставимост на последващо наложената възбрана разпореждане или учредяване на вещни права, извършени от собственика на имота. С вписване на възбраната последващите разпореждания на длъжника с възбранения имот са непротивопоставими на вискателя и присъединените кредитори. На тях са непротивопоставими и претенциите на трети лица към възбранения имот, ако исковите молби, с които тези претенции са заявени пред съд подлежат на вписване, но не са вписани преди вписване на възбраната. Поради това действие на възбраната вискателя и присъединените кредитори ще могат да се удовлетворят от цената на имота въпреки последващи разпореждания на длъжника и независимо от основателните претенции на трети лица. (ТР от 10.07.2018 г. по т. д. № 1/2015 г. на ОСГТК на ВКС).

Гражданскоправните последици на възбраната по отношение на длъжника се състоят в това, че на последния се забранява да се разпорежда с вещта, както и да я изменя, поврежда и унищожава (чл.451 ГПК). Това не означава, че се забранява на нотариуса да състави нот. акт за продажба между длъжника и третото лице, нито на съдията по вписванията да я впише, но продажбата, извършена след вписване на възбраната е недействителна спрямо вискателя (чл.452 ГПК). Касае се за относителна недействителност.

Тя няма действие между длъжника -прехвърлител и третото лице, с което е сключена сделката. В техните отношения сделката е действителна, третото лице запазва собствеността, но обременена с правата на кредитора, респ. присъединените кредитори, т.е. с възможността да насочат принудителното изпълнение върху нея. Между продавача и третото лице (настоящия длъжник) сделката остава действителна, но тя не може да прехвърля права на трети лице (следващи приобретатели).

Гражданскоправните последици на възбраната спрямо третите лица се състоят в недействителност на разпореждането с възбранения имот, извършено от длъжника в полза на трето лице след вписване на възбраната. Взыскателят (на прехвърлителя) може да продължи изпълнението върху възбранения имот, предмет на недействителното разпореждане, даже и ако владението на имота е било предадено на третото лице. Кредиторът може да иска плащане на вземането си от третото лице. То ще понесе последиците на изпълнителния процес върху този имот, но не отговаря за дълга с други свои имоти.

След като разпореждането следва вписването, както е в случая, то е недействително спрямо взыскателя и третите лица. Ето защо настоящият състав счита, че е основателно позоваването от ЧСИ на нормата на чл.452, ал.2 вр. с ал.1 ГПК и разпоредителното действие спрямо недвижимите имоти, следва да се приеме за недействително спрямо вписалите по-рано възбрани върху тези имоти взыскатели.

Горните изводи не се опровергават, а напротив, се подкрепят от приетото в т.4 на ТР № 4/2019 по т.д. № 4/2017 г. на ОСГТК ВКС, според което е недопустим иск за недействителност на извършено от длъжника разпореждане с имот след вписване на възбрана, предявен от лицето, в чиято полза е наложена възбраната.

Настоящото принудително изпълнение е образувано по молба на взыскателя „Корнър сайт“ ЕООД срещу длъжника Т.Т.. С оглед правилата за присъединяване на кредитори по време на принудителното изпълнение срещу един длъжник е недопустимо присъединяване на кредитори, чието вземане не е срещу същия длъжник (по чл.457, чл.459 ГПК). При констатираната относителна недействителност на разпореждането с процесните имоти, съдебният изпълнител не може да извършва публична продажба и разпределение в полза лица, които не са присъединени по законовия ред кредитори на длъжника по настоящото индивидуално принудително изпълнение.

Ето защо атакуваното постановление се явява правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено, а жалбата против същото като неоснователна, следва да се остави без уважение.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх. № 1682/11.02.2021 г., депозирана от „Корнър сайт“ ЕООД, с адрес гр. Б., ул. ..., представлявано от Г.З.П. – Управител, срещу Постановление от 25.01.2021 г., с изх. № 1339/04.02.2021 г. по ИД № 2020*0400695 на ЧСИ Р.Р., рег. № *, с район на действие – Шуменски окръжен съд, с която е прекратено принудителното изпълнение чрез способа публична продажба на по ½ ид.части от посочените в постановлението недвижими имоти.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване съгласно чл.437, ал.4 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____